

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.:

0427

Ministerstvo vnitra
odbor všeobecné správy
oddělení státního občanství a matrik
nám. Hrdinů 3, 140 21 Praha 4

Č.j.: VS-2514/835.3/2-2014

V Praze dne 14.05.2015

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo ve věci žádosti o udělení státního občanství České republiky, kterou podal _____ nar. _____ eč – Srbsko, státní občan **Bosny a Hercegoviny**, trvale bytelný podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, takto:

žádosti výše jmenovaného o udělení státního občanství České republiky *se nevyhovuje.*

Odůvodnění:

Jmenovaný podal žádost o udělení státního občanství České republiky u Krajského úřadu Jihočeského kraje dne 30.12.2013. Ministerstvu vnitra žádost došla dne 19.02.2014 a tímto dnem bylo zahájeno správní řízení o této žádosti. Žadatel má na území České republiky povolen trvalý pobyt od 11.12.1995.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 29.08.2014 správní řízení o žádosti jmenovaného o udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "správní řád"), přerušilo do 06.10.2014 a vyzvalo žadatele k předložení dokladů a potvrzení nezbytných k řádnému projednání žádosti resp. k tomu, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, jak vyžaduje ustanovení § 3 správního řádu. Žadatel byl v tomto usnesení v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informován, že Ministerstvo vnitra zahájilo dne 19.02.2014 podle ustanovení § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon o státním občanství"), správní řízení o jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky. V tomto usnesení byl dále poučen, že podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Žadatel si výše uvedené usnesení převzal do vlastních rukou dne 04.09.2014. Vzhledem k tomu, že doplněné podání neobsahovalo všechny potřebné doklady, bylo správní řízení usnesením ještě jednou přerušeno do dne 09.02.2015. Zbylé doklady byly Ministerstvu vnitra doručeny poslední den uvedené lhůty.

Žadatel založil do spisu fotokopie datových stran cestovního pasu Bosny a Hercegoviny č. A. s platností do 10.12.2023 a fotokopii průkazu povolení k trvalému pobytu č. Z s platností do 10.12.2023. Dále do spisu založil přehled cest do zahraničí za posledních pět let ke dni podání žádosti o udělení státního občanství České republiky; z přehledu zahraničních cest je patrné, že se žadatel za posledních pět let ke dni podání žádosti rovněž na území České republiky převážně zdržoval.

Žadatel je pojištěncem Všeobecné zdravotní pojišťovny, Regionální pobočka Plzeň, pobočka pro Jihočeský, Karlovarský a Plzeňský kraj, územní pracoviště České Budějovice. Do spisu doložil žadatel potvrzení této pojišťovny ze dne 29.11.2013 v němž je uvedeno, že nemá ke dni vystavení potvrzení splatný nedoplatek pojistného a penále na veřejné zdravotní pojištění. Z informace o pojištění (z tzv. registračních údajů) ze dne 29.11.2013 je zřejmé, že po dobu povoleného trvalého pobytu žadatel nebyl samoplátcem pojistného a plátcem pojistného na veřejné zdravotní pojištění vždy byl jeho zaměstnavatel.

Žadatel žije v České republice od roku 1991. Dne 11.12.1995 dostal povolení k trvalému pobytu. Žadatel uvedl, že krátce po svém příjezdu do České republiky, v dubnu roku 1992 založil spol. (.....) spol.s.r.o., ve které je zakládajícím členem, jednatelem a společníkem. Dále žadatel doložil potvrzení o pracovním poměru od spol. (.....) spol.s.r.o., podle kterého je jejím zaměstnancem od 30.04.1992, tj. od data jejího založení. Tato obchodní společnost se zabývá provozováním výherních hracích přístrojů, hostinskou činností, výrobou instalací, opravami elektrických strojů a přístrojů, elektrických a telekomunikačních zařízení a výrobou, obchodem a službami neuvedenými v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona. Žadatel nikdy nebyl veden jako uchazeč o zaměstnání na úřadu práce. Žadatel doložil do spisu potvrzení Finančního úřadu pro Jihočeský kraj, které bylo vydané dne 10.12.2013, v němž správce daně na základě žádosti o vydání potvrzení podle § 66 odst. 1 a § 67 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, potvrzuje ke dni 09.12.2013 neexistenci daňových nedoplatků žadatele vůči orgánům Finanční správy České republiky. Dále doložil potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení ze dne 04.12.2013, z něhož vyplývá, že žadatel není evidován jako osoba samostatně výdělečně činná a nemá ke dni vystavení potvrzení splatný nedoplatek pojistného, penále a přirážky na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. Za obchodní společnost (.....) spol.s.r.o. doložil žadatel fotokopie příznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období 2012 (vykázána ztráta hospodaření) a 2013 (vykázána ztráta hospodaření), potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení České Budějovice ze dne 04.12.2013, že tato společnost je v evidenci vedena jako plátce pojistného od 01.04.2002 a má ke dni vystavení potvrzení splatný nedoplatek na pojistném, penále a přirážky k pojistnému na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti ve výši 164.828,-Kč a potvrzení o stavu nedoplatků na pojistném, penále a přirážky k pojistnému na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti ze dne 03.02.2015 o nedoplatku ve výši 13.320,-Kč. Potvrzení Finančního úřadu pro Jihočeský kraj, územní pracoviště v Českých Budějovicích, které by potvrdilo neexistenci daňových nedoplatků uvedené obchodní společnosti vůči orgánům Finanční správy České republiky žadatel nemohl předložit, neboť žadatel uvedl, že obchodní

společnosti M spol.s.r.o. má daňové nedoplatky vůči orgánům Finanční správy České republiky. Potvrzení zaměstnavatele žadatele, které je součástí státoobčanského spisu uvádí, že mu z dané obchodní společnosti neplynou příjmy v souvislosti s výkonem jeho funkce jednatele. Žadateli však jako jedinému jednatele společnosti M spol.s.r.o. náleží řízení a obchodní vedení společnosti a je povinen zajistit řádné vedení předepsané evidence a účetnictví této společnosti a svou působnost je povinen vést s péčí řádného hospodáře. S ohledem na výše uvedené nedoplatky se tak rozhodně v daném případě nedělo.

Žadatel je podruhé ženatý. Z prvního manželství, které bylo rozvedeno v roce 1987 se narodil v roce 1979 syn, který nyní rovněž žije v České republice a je státním občanem Bosny a Hercegoviny. V roce 1993 se žadatel seznámil se svou současnou manželkou (státní občankou České republiky), se kterou uzavřel manželství v roce 2000. Z tohoto vztahu se narodily dvě děti, obě jsou státními občany České republiky. Žadatel žije ve společné domácnosti se svou stávající manželkou a jejich dvěma dětmi v rodinném domě, který má žadatel v osobním vlastnictví. Starší dcera studuje Česko-anglické gymnázium a mladší syn je žákem základní školy. Obě děti se v České republice narodily. Žadatel ve svém životopise uvedl, že vlastní dům v Bosně a Hercegovině, který od dubna 2009 pronajímá. K tomu doložil potvrzení o pronájmu nemovitosti Agentuře pro rozvoj vysokoškolského vzdělávání. Měsíční nájem činí cca. 107 tis. Kč. Ministerstvo vnitra proto vyzvalo žadatele k doložení fotokopii přiznání k dani z příjmů fyzických osob za období 2009-2013. K tomu žadatel uvedl, že v České republice přiznání k dani z příjmů fyzických osob nepodával, protože není osoba samostatně výdělečně činná a příjmy z pronájmu uvedené nemovitosti zdaňuje v Bosně a Hercegovině. Žádné cizozemské doklady, které by toto potvrzovaly však žadatel nepředložil, vyjma citovaného potvrzení o nájemní smlouvě.

Na základě podkladů shromážděných v průběhu správního řízení a obsažených ve státoobčanském spise dospělo Ministerstvo vnitra k následujícím závěrům.

Žadatel splňuje podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky ke dni podání žádosti tak, jak je uvedena v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství a po tuto dobu se zde převážně zdržují. Žadatel má povolen trvalý pobyt na území České republiky od 11.12.1995. Žádost byla podána u Krajského úřadu Jihočeského kraje dne 30.12.2013.

Pokud jde o podmínku uvedenou v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství Ministerstvo vnitra uvádí, že dnem 01.01.2014 nabyl účinnosti zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), kdy podle jeho ustanovení § 74 se její splnění nevyžaduje.

Žadatel splňuje i podmínku pro udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství, což vyplývá z výpisů z evidence Rejstříku trestů fyzických osob ze dne 11.06.2014 a 13.05.2015, který neobsahuje žádné informace o odsouzení dotyčné osoby.

Součástí státoobčanského spisu je dále záznam o pohovoru konaném dne 30.12.2013, při kterém žadatel u Krajského úřadu Jihočeského kraje prokázal znalost českého jazyka na základě kritérií stanovených ve vyhlášce č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky, čímž splnil další podmínku pro udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství.

Žadatel nesplňuje podmínku uvedenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť na základě podkladů doložených do spisu žadatel neplní povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního předpisu upravujícího daně. Žadatel je v České republice daňovým rezidentem, a to podle zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o daních z příjmů“), kde v ustanovení § 2 odst. 2 je uvedeno, že poplatníci, kteří mají na území České republiky bydliště nebo se zde obvykle zdržují, mají daňovou povinnost, která se vztahuje jak na příjmy plynoucí ze zdrojů na území České republiky, tak na příjmy plynoucí ze zdrojů v zahraničí. Žadatel však v České republice přiznání k dani z příjmů nepodával, ani nedoložil doklady, které by potvrzovaly, že veškeré daňové povinnosti vztahující se k odvedení daně z příjmů v zahraničí byly řádně splněny. Na základě těchto skutečností nelze příjmy žadatele tudíž považovat za jednoznačně transparentní. Ministerstvo vnitra může splnění této podmínky prominout podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství v případech hodných zvláštního zřetele. V daném případě takový důvod shledán nebyl. Žadatel se zdržuje na území České republiky, jak uvedl v dotazníku k žádosti o udělení státního občanství České republiky, od roku 1991, tj. přes dvacet let. Tato dlouhá doba pobytu v České republice dala nepochybně žadateli víc než přiměřenou příležitost adekvátně se seznámit s rozsahem a obsahem jeho práv a povinností vůči České republice a tato práva a povinnosti také bezesbytku naplňovat. Na každém, kdo se uchází o udělení státního občanství České republiky, lze právem požadovat, aby plnil své zákonné povinnosti, platil veřejné dávky a jeho chování zde bylo transparentní a prosto všech pochybností.

Státní občanství představuje trvalý, pevný a úzký svazek (vztah) mezi fyzickou osobou a státem. Trvalost tohoto vztahu je dána plnou integrací takové osoby ve společnosti, přičemž tato integrace je charakterizována vazbami rodinnými, sociálními, pracovními a dodržováním právního řádu státu, jehož státní občanství hodlá tato fyzická osoba získat. Podle právní úpravy nabývání státního občanství České republiky nemusí být žadateli o udělení státního občanství České republiky vyhověno ani za předpokladu, že všechny podmínky stanovené zákonem o státním občanství splňuje, neboť splnění zákonem stanovených podmínek je pouze základním předpokladem pro kladné vyřízení žádosti o udělení státního občanství České republiky, po kterém následuje fáze správního uvážení, kdy je třeba každou žádost o udělení státního občanství České republiky individuálně, řádně a spolehlivě z více hledisek posoudit při respektování smyslu a účelu zákona a mezí, které stanoví, a to i ve vztahu soukromého zájmu žadatelů a veřejného zájmu státu. V případech, kdy státoobčanský vztah vzniká na základě rozhodnutí příslušného orgánu státu, má stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě státní občanství udělí a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené Ústavou, ústavními zákony ani

mezinárodní smlouvou. Mezinárodní právo všeobecně uznává pravidlo, že je vnitřní záležitostí každého státu, jakým způsobem upraví ve svém právním řádu způsoby nabývání a pozbývání státního občanství, je věcí každého státu určit podle vlastního práva, kdo jsou jeho občané. Na udělení státního občanství proto není právní nárok.

Ministerstvo vnitra podotýká, že status cizince s povoleným trvalým pobytem v České republice zajišťuje žadateli téměř stejné postavení jako státnímu občanu České republiky, má zde garantována rovněž všechna práva jako občané České republiky, včetně zdravotního pojištění či sociálního zabezpečení, čehož je v tomto případě dlouhodobě využíváno. Lze odkázat také na č. 42 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, podle něhož cizinci požívají v České republice práva a svobod zaručených Listinou, pokud nejsou výslovně přiznána občanům.

Ministerstvo vnitra odkazuje rovněž na usnesení Ústavního soudu č.j.: IV. ÚS 586/99 ze dne 8.3.2000, kdy Ústavní soud judikoval, že *v případech kdy státoobčanský vztah nevzniká ex lege (ze zákona), ale na základě rozhodnutí příslušného orgánu státu, má stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené ústavou, ústavními zákony, ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy. Takový postup není rozpomý ani s Evropskou úmluvou o státním občanství.*

Tuto tezi pak Ústavní soud dále rozpracoval ve svém usnesení č.j.: II. Ús 624/06 ze dne 17.5.2007. V tomto usnesení Ústavní soud přímo konstatoval, že *není žádného základního práva, které by suverénní stát mohl porušit tím, že cizinci státní občanství neudělí. Dále pak Ústavní soud uvedl, že zákon o nabývání a pozbývání českého občanství nezakotvuje nárok na získání občanství při splnění zákonných podmínek, ale pouze možnost toto získat. V neposlední řadě pak dodává, že co se podmínek pro udělení státního občanství zakotvených v zákoně o státním občanství týče, jde o formální podmínky, jejichž splnění teprve zakládá důvod pro věcné posouzení žádosti.*

K tomu je pak dále nutné doplnit, že pokud není nárok na udělení státního občanství v případě, kdy žadatel splňuje všechny zákonné podmínky pro udělení českého státního občanství, není nárok ani na prominutí některé z těchto podmínek v případě, kdy ji žadatel nesplňuje.

Na základě této úvahy proto Ministerstvo vnitra rozhodlo o žádosti jmenovaného o udělení státního občanství České republiky způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů ode dne jeho doručení rozklad k ministroví vnitra, a to podáním učiněným u oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra, nám. Hrdinů 3, 140 21 Praha 4 (ustanovení § 152 odst. 1 správního řádu).

Mgr. Pavla Vlasatá
referentka společné státní správy a samosprávy

